

У име Оца и Сина и Светога Духа

Велика тајна, браћо и сестре, дешава се у задње време у овој Љуљачкој пустињи. Пре само две недеље имали смо сличан овакав доживљај пуноће благодати Божије у овоме храму Божијем, јер је и тада, уочи празника Светога Саве, примило монашки чин четворица сабраће овога манастира. Ево данас, уочи празника Света Три Јерарха, три велика светилника Цркве Божије, примила су поново четворица наше сабраће свети монашки лик, и кренули за Господом Христом, одазвавши се на Његове речи: „Ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и за мном иде“.

Морам да вас подсетим да је ова свечаност закаснила неколико месеци. По традицији у манастиру Црна Река монашења су обављана уочи Светог Архангела Михаила, 20-ог новембра увече, али из познатих вама разлога и неприлика, овај догађај је одложен, и ево, Бог је благословио да се данас настави монашка црноречка традиција. Говорили су раније да је у јесен монашка жетва у Епархији рашко-призренској, а ево ове године усред зиме, кад му време није, та жетва се обавља и показује обилне плодове.

Већ за три дана биће поново овде иста свечаност, с тим што ће тада сестре искушенице, које су се припремале до сада у нашим манастирима, удостојити се да приме свети анђелски лик. То, браћо и сестре, без милости Божије, без благодати Духа Светога не би било могуће ни једноме човеку да уради. Зато велику одговорност носе они који говоре да је све ово што се догађа лишено благодати Божије. Питам се, е да би смо могли без благодати Божије да се нађемо вечерас у овако великоме броју и да осетимо оваку пуноћу духовну коју сада овде сви осећамо.

Заиста, овај догађај, и све што се раније, и све што се сада још увек овде збива и догађа, потврђује да овде борави Бог, да овде станује Христос, да је овде благодат Духа Светога присутна на сваком богослужењу, и на свакој молитви која се овде изговара од ових прогнаника Христа ради, Истине ради, Вере Праве ради. Нико није напустио своје манастире из обести. Нико није кренуо да се потуца по беломе свету зато што му се то ћефнуло, него гоњен својом савешћу, они су кренули, ова братија, монаси, монахиње... И овај верни народ кренуо је овде у Љуљачку пустињу гоњен својом савешћу, јер зна да се не може два господара служити – или ће једнога волети, а другога ненавидети, или једноме служити, а другога мрзети.

Нека би Господ молитвама Светих Угодника Божијих, пре свега молитвама Света Три Јерарха, чији празник сутра дочекујемо и славимо, и свих осталих угодника Божијих које сваки дан прослављамо, да нам они буду путовође, руковође у овоме животу да не скренемо са правога пута никада, ни десно, ни лево, да идемо уском стазом о којој је Господ говорио, да нађемо тесна врата кроз која се улази у Царство Небеско. Ови млади монаси, они су то вечерас исповедили пред целом Црквом Божијом. Како је речено у овим дивним молитвама, овде присуствује сам Господ Христос са Својом Пречистом Мајком Светом Богородицом, са свима Анђелима и Светитељима Божијим, и цела Црква сведочи да су ови млади људи положили своје монашке завете. Чули сте њихове завете, чули сте њихове одговоре. Није ни мало лако то испунити, браћо и сестре, и заиста нема човека који би својим људским моћима могао то да одржи и да испуни. Тога су свесни и ови млади монаси. Зато су са смирењем одговарали на свако питање: „Да, али с Божијом помоћи“, јер знају да се без Божије

помоћи не може ништа добро учинити, као што је Господ и рекао у Своме Јеванђељу: „Без мене не можете чинити ништа“.

Вечерас је Црква Божија добила четири нова молитвеника пред Престолом Божијим за наш народ у целини, за све Православне Хришћане, јер они су дужни да се моле не само за себе, за своју братију, за своје сроднике и пријатеље, него за све Православне Хришћане, пре свега за цео наш Православни многострадални Српски народ. Њихове молитве ће нам помоћи у нашем животу да и ми останемо на том путу.

Али, браћо и сестре, молитва је та спона која повезује и човека са Богом, и човека са човеком. Зато је потребно да на њихове молитве и ми узвратимо својим молитвама Богу, да им Господ дарује духовне снаге и телесне моћи да одрже све ово што су обећали пред Богом и пред нама овде сабранима, како би, када дође Господ да суди живима и мртвима, свакоме узвратио по делима његовим, а узвратиће по ономе што смо учинили, а не по ономе шта смо обећали. То је пут спасења, томе нас уче наши Свети Оци: Свети Василије Велики, Григорије Богослов, Јован Златоусти, а својим примером и ћутљивим животом и Свети Арсеније Велики. Они су наше вође на путу монашкога и хришћанскога живота.

Нека би Господ учинио да њиховим молитвама сви ми завршимо свој живот овде на земљи богоугодно, да га проживимо у вршењу заповести Божијих, и када пођемо одавде да нас Господ удостоји Царства Свога Небескога, да се и ми нађемо тамо где се они налазе, и да заједно са Свима Светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и кроза сву вечност. Амин.